

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΓΡΑΦΗΣ (9)

Όταν η τονιζόμενη συλλαβή μιας λέξης εκθλίβεται, ο τόνος ανεβαίνει στην προηγούμενη μονοσύλλαβη λέξη.

Για να μην υπάρξει σύγχυση προφοράς, το τονικό σημάδι πρέπει να εμφανίζεται **υποχρεωτικά** στη μονοσύλλαβη λέξη.

Π.χ.

θα 'ρθω (θα έρθω) /**'θarθo**/

αν γραφτεί θα 'ρθω, μπορεί να προφερθεί /θarθo/

θα 'θελα (θα ήθελα) /**'θaθeIa**/

αν γραφτεί θα 'θελα, μπορεί να προφερθεί /θaθeIa/

να 'ξερα (να ήξερα) /**'nakseIa**/

αν γραφτεί να 'ξερα, μπορεί να προφερθεί /nakseIa/

του τό 'πα (του το είπα) /**tu'toPa**/

αν γραφτεί του το 'πα, μπορεί να προφερθεί /tu'toPa/

τό 'βαλε (το έβαλε) /**'toVale**/

αν γραφτεί το 'βαλε, μπορεί να προφερθεί /toVale/

τό 'ριξε (το έριξε) /**'toIikse**/

αν γραφτεί το 'ριξε, μπορεί να προφερθεί /toIikse/